

[Inger Stilling Pedersen]

Derfor vil jeg gerne spørge den konservative ordfører, om man nu er parat til at se på, om vi ikke bør ændre det sådan, at vi får endnu en mulighed imellem overlagt mord og uagtsomt manddrab. Fru Ebba Strange var inde på noget af det samme, om det er uagtsomt.

Hr. Ole Espersen nævnte alle disse foreninger og lignende, der er imod det. Det er klart, at når man diskuterer med en dommer eller lignende, så siger de, at uagtsomt er, når man ikke gør det med vilje. Derfor ser man også, at hvis man uagtsomt slår et menneske ihjel, selv om man prygler på det, til det dør, så får man en mindre straf, end hvis man havde haft i tankerne at myrde det. Men vedkommende menneske dør, og det er det væsentlige.

Jeg er også enig i, at hvis man er årsag til, at fem mennesker bliver invalideret for livstid og må sidde i kørestol resten af deres liv, altså virkelig har gjort noget alvorligt, så kan der ikke være tale om formildende omstændigheder.

Det ville være dejligt, hvis vi kunne få en diskussion om, hvad uagtsomhed er. Det generer befolkningen, hvis man tager sin bil, vel vidende at man ikke kan styre den, ligesom hvis jeg gik med en revolver – nu må jeg jo ikke have den, men det må man i andre lande – og jeg kom til at trykke på den ved en fejltagelse. Alene det, at jeg har et mordvåben i min hånd, gør jo, at jeg kan være på vej til at gøre noget galt. Derfor kan vi ikke se alvorligt nok på det.

Jeg håber, at vi i Retsudvalget kan få en afklaring af, om der er et flertal for at henstille, at vi får en strafferamme, der måske ligger et sted imellem de to.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil gerne kvittere for den imødekommenhed, der var fra hr. Ole Espersens side, med hensyn til at se på forslaget. Hr. Ole Espersen begyndte med at nævne, hvordan holdningen havde været for 3-4 år siden ved en tilsvarende debat. Det, der måske overraskede mig lidt, men kun glædeligt, var, at hr. Ole Espersen også gav udtryk for, at man eventuelt ville gå længere, eller i hvert fald vurdere det og se på det. Vi er meget villige til være med til at vurdere de tilfælde, som hr. Ole Espersen selv nævnte. Det skal der bestemt ikke lyde nogen utak for, tværtimod.

Til fru Ebba Strange og også til ordføreren for Kristeligt Folkeparti, der var inde på uagtsomhedsbegrebet, vil jeg sige, at det ganske rigtigt er et spændende begreb.

Som fru Inger Stilling Pedersen sagde, hvor uagtsomt er det, hvis man går ned ad torvet med en maskinpistol i hånden i den hensigt ikke at beskyde nogen, men alligevel indimellem fyrer korte byger op mellem hustagene, hvor uagtsomt er det så, hvis et menneske bliver ramt?

Tilsvarende var min pointe, når det drejer sig om spirituskørsel, nemlig at hvis man helt bevidst sætter sig bag rattet, er det selvfølgelig ikke uagtsomt, det ved man, men man gør det, efter at man bevidst har siddet og drukket så meget spiritus, at man ikke er i tvivl om, at man har en ordentlig promille.

Jeg tror, at enhver dansker, med den oplysning vi har omkring dette spørgsmål, ved, at risikoen for at blive indblandet i færdselsuheld og dermed komme til at kvæste eller dræbe et andet menneske er ganske stor. Jeg mener derfor ikke, at det er fuldstændig uagtsomt i den betydning, man normalt tillægger det. Men det er en diskussion, vi kan føre videre. Jeg mener bestemt, at det ikke er fuldt uagtsomt, ligesom ham der går hen ad Strøget og skyder op mellem husene; han siger ikke efter nogen, men han må dog være klar over, at der er en fair chance for, at et menneske bliver ramt. Det vil jeg heller ikke betragte som helt uagtsomt.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det er rigtigt, at det ikke er helt uagtsomt, for der er det bevidste i det, at man har drukket spiritus og man kører.

I relation til det, fru Ebba Strange spurgte om, må konklusionen være, hvis man skal være tilpas stringent, at så er den forsætlige og meget farlige handling den, at man sætter sig ind og kører, trods det at man er påvirket. Så er det dér, man skal sætte ind med varetægtsfængsling. Og så kan man få nok at gøre, det kan man jo. Men det er det, der først og fremmest er det dadelværdige. Måske burde man også gøre det, det kan godt være.

Nu er jeg positiv over for at skabe lidt lighed i sanktionerne her, det er nødvendigt, også når det drejer sig om varetægtsfængsling, og dér må man se på, hvor grænsen er mellem det for-